

**[Knud Kristensen.]**

at fortsætte dermed. Men kan dette med Rette kaldes Dobbeltspil? Hvis det er det, saa tror jeg, at et hvilket som helst Parti, der har et Program, det virkelig vil arbejde for, har drevet Dobbeltspil, og at alle Personer, som har staaet i Spidsen for en politisk Udvikling her i Landet, har drevet Dobbeltspil. De har haft et Maal, de har taget Fremskridtene hen imod det, efterhaanden som det kunde naas, men derfor har de ikke opgivet Arbejdet for at naa videre frem til det endelige Maal for Virkeliggørelsen af deres Program. Det er forbeholdt Diktatorer at kunne gennemføre deres Mening og Vilje paa een Gang og straks. Man har fremhævet og citeret, at jeg har sagt: Sydslesvig genvundet, det er Kampens Maal. Og det er rigtigt, det har jeg sagt; men der var lidt mere med. Jeg sagde: Sydslesvig genvundet, folkeligt, nationalt, kulturelt og derefter politisk, det er Kampens Maal. Det var ordret mine Udtalelser. Og jeg spørger: Hvem er da Modstander af det? Bekend det da aabent og lige ud! Man siger, at man vil støtte den kulturelle og den folkeligt nationale Kamp i Sydslesvig, men vil det da sige, at man ogsaa skal passe paa, at ikke Bevægelsen bliver for stærk, at der skal ikke blive for mange, det maa ikke blive dansk helt og fuldt, selv om det maatte kunne lykkes? Det er det, jeg har udtrykt Ønsket om og Haabet om — det vedkender jeg mig. Om det kan lykkes, maa Fremtiden vise. Men jeg vedkender mig, at jeg ser det som en Lykke for Landet, om det kunde ske, om der derigennem kunde opnaas og skabes ogsaa en politisk Genforening een Gang til.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at jeg har forkyndt en Udenrigspolitik i Strid med Løfter og Tilsagn. Hvor er det gjort? Vil den højtærede Udenrigsminister ikke fortælle mig, hvor jeg har afgivet Løfter og Tilsagn, som jeg har brudt? Den højtærede Udenrigsminister sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i en Tilsnigelse; ogsaa dette vil jeg gerne have dokumenteret. Og hvor og hvornaar har jeg givet Udtryk for, hvad jeg tænker om hans Motiver? Han mente, jeg havde udtrykt Motiver for hans Handlemaade, som han ikke forstod. Hvornaar har jeg i det hele taget udtalt mig om hans Begrundelser, om hans Motiver? Jeg har udtalt mig om, hvad han har gjort.

Endelig taler den højtærede Minister ogsaa om Tvetydighed og Selvmodsigelse hos mig. Det var ogsaa rart at faa dette konstateret og dokumenteret. I det hele taget forekommer det mig, at den højtærede Udenrigsministers Tale var en Række løse Paastande og Beskyldninger over for mig og over for det, jeg har foretaget mig, uden nogen som helst Dokumentation af, hvor og hvornaar dette var foregaaet. Den højtærede Udenrigsministers Tale var efter min Mening en for sent fremkommet Vælgermødetale, hvor han beskyldte mig for Ting uden Spor af Bevis eller Dokumentation.

Men nu den højtærede Udenrigsministers egen Stilling. Han har siddet i Regeringen i 2 Aar, været med i alle Forhandlinger, med til at tilrettelægge den Politik, vi skulde søge at føre over for Sydslesvig, haft betydelig Indflydelse paa de Beslutninger, der er taget, uden saa meget som at antyde, at han var utilfreds dermed eller Modstander deraf, eller give Udtryk for den Mening om min Virksomhed, som han nu bagefter giver Udtryk for i de mest haanende, overlegne og fordømmende Udtryk som skadelig for Landet.

Maa jeg spørge: Er det den Oprigtighed, som den højtærede Udenrigsminister paakalder — er det Ærlighed at sidde i en Regering og fortie dette og nu bagefter paastaa sligt?

Jeg vender mig saa til Udenrigsministerens Udtalelser til „Social-Demokraten“. Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at det, som blev det endelige Resultat, det, man forelagde Det udenrigspolitiske Nævn forud for 19. Oktober-Noten, var ikke et Forslag, som han oprindeligt havde forelagt. Det er vel muligt. Jeg husker ikke dette Forslag i alle Enkeltheder. At det blev omarbejdet ret grundigt, er mig velbekendt, men hvad var det, som den højtærede Udenrigsminister sagde? Han sagde, at da der var stærke Ønsker fra andre Ministres Side, gik han med til at lade dette Afsnit af Noten komme til Behandling i Nævnet, hvor det som bekendt blev forkastet.

Se, det, der blev forelagt Nævnet, var Ministrenes Stilling, derunder Udenrigsministerens Stilling, og det var ikke noget, man saadan tilfældigt var kommet frem med. Det var et Standpunkt, som Ministeriet var